

# Actes any Daniel Cardona. Conferència científica a la Universitat de París

written by Redacció Unilateral | 22 de maig de 2023

Arran del manifest signat per una setantena de personalitats entre historiadors, periodistes, societat civil i activistes de la recuperació de la memòria històrica, que donen validesa a l'Any **Daniel Cardona**, i del primer acte de presentació pública al Museu d'Història de Catalunya, al qual han seguit actes a Sant Just Desvern (Baix Llobregat) on Cardona fou alcalde, Girona i Perpinyà (on estigué exiliat tres vegades), ara toca el torn a la capital francesa.

Precisament fou a París, on el **4 de maig de l'any 1940** (un mes abans que els nazis entrassin a París) es va crear l'"Organització", esperonada per **Daniel Cardona**. Aquesta unitat entre els membres de **Nosaltres Sols!** i d'**Estat Català**, esdevindria el **Front Nacional de Catalunya**, al cap de tres anys.

Daniel Cardona i Civit (1890-1943) pot ser considerat, juntament amb Francesc Macià, el dirigent històric més rellevant de l'etapa inicial del moviment independentista català: l'etapa separatista que, des del seu origen a començament del segle XX, es perllonga fins a ben entrat el període franquista.

Cardona, per tant, fou el fundador de les dues formacions històriques més destacades del primer independentisme, Estat Català (junt a Francesc Macià) i Front Nacional de Catalunya (junt a Joan Cornudella), i tira endavant també altres organitzacions polítiques com Bandera Negra o Nosaltres Sols!

L'"irlandès" forní el separatisme d'una estratègia basada en el model irlandès gràcies amb la qual va superar l'estadi

culturalista i va fer possible la seva transformació en un espai polític i ideològic reconeixible, tot i que reduït, a partir d'un secessionisme nífid que, en certa manera, el converteixen en el primer independentista català.

Defensor d'un nacionalisme ferm i intransigent, fou batlle de Sant Just Desvern entre 1931 i 1936. Estimat i venerat al seu poble i a tot el Baix Llobregat gràcies a una gestió eficaç, honrada i dialogant dels afers públics, esdevingué l'únic polític català que derrotà en sengles conteses electorals les dues forces més importants del catalanisme (La Lliga i ERC).

Cardona s'ha convertit en un referent obligat del nacionalisme insurreccional català. Conseqüent amb la idea que aquesta era l'única via indefugible per aconseguir «el trencament de les cadenes de la dominació espanyola», malda tota la seva vida per utilitzar la lluita armada, no sols contra la dictadura de Primo de Rivera i la de Franco, sino també contra la Restauració, la República i la Revolució.

Amb el lema "Biblioteca, propaganda i acció", abans agitador que polític, des de la seva participació el 1912 com a col·laborador del Renaixement, el seu nom queda lligat a capçaleres històriques del periodisme nacional com *Cu-cut!*, *La Tralla*, *Nova Catalunya* o *El Diari de Barcelona*, i el seu conegut pseudoànim de Vibrant, unit a empreses periodístiques com *L'Estat Català*, *Som!..*, *Nosaltres Sols!* o *Ferms!* Màxim encarregat de l'Oficina de Redacció i Propaganda quan es formà l'Estat Català, arrodoní el seu paper de principal publicista del separatisme amb opuscles com el *Catecisme Patriòtic* o el *Manual del Legionari*, contribuint a popularitzar lemes com el de *Per la Patria i la Llibertat*, i publicant llibres com *La Batalla* (1923) o *Res de nou al Pirineu* (1933).

### **Recordeu-ho:**

Dimarts 23/05/23 – A l'Amfiteatre George Dejeu (Sorbona no1)  
– Malher, 9 / París (Estat Francès) / de 18h a 20h

## **Hi intervindran:**

Roser Cusso, Institut d'Etude du Développement Economique et Social (IEDES)

Frederic J. Porta (Càtedra Josep Termes) / Universitat de Barcelona

Ignasi Fortuny, advocat i autor